

Uzasadnienie wyboru kandydata Ks. Emila Gajdacza do wyróżnienia „Laury Ziemi Cieszyńskiej 2016”

Urodził się 28 września 1940 r. w Goleszowie. Pochodzi z wielodzietnej rodziny robotniczo-chłopskiej. Jako kilkulatek przeżył i zapamiętał grozę wojny, stacjonowanie wojsk niemieckich i radzieckich oraz wojenną i powojenną biedę i niedolę.

Ukończył siedmioklasową Szkołę Podstawową w Goleszowie. Z zamiłowaniem uczestniczył w zajęciach Koła malarskiego i plastycznego. Naukę kontynuował w czteroletnim Technikum Mechaniczno-Kuźniczym w Ustroniu. Po uzyskaniu matury przez dwa lata pracował w magazynie Przedsiębiorstwa Remontowo-Montażowego Handlu Wewnętrznego w Cieszynie, po czym podjął studia na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie z siedzibą w Chylicach.

Po ukończeniu studiów podjął pracę katechety w Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Cieszynie, a w 1970 r. został ordynowany w rodzinnym Goleszowie na duchownego i mianowany wikariuszem rozległej Parafii Cieszyńskiej, gdzie z czasem powierzono mu pełną opiekę duszpasterską nad filiałami w Dzięgielowie i Zamarskach.

Jego zainteresowania skupiały się przede wszystkim na pracy z dziećmi, w czym współdziałał razem z żoną, katechetką i wieloletnią redaktorką czasopisma kościelnego dla dzieci „Przyjaciel dzieci” oraz na trosce o ludzi potrzebujących szczególnej pomocy duchowej i materialnej tj. chorych, niepełnosprawnych i seniorów, czy innych, wykluczonych społecznie. Są to zakresy tzw. ewangelizacji i diakonii. Im poświęcił głównie swe uzdolnienia, wiedzę i siły.

W 1974 r. został mianowany na członka Konsystorskiej Komisji Wychowania Chrześcijańskiego, gdzie już jako jej przewodniczący organizował w Dzięgielowie bezpłatne Kursy Katechetyczne dla wolontariuszy, pracujących głównie na terenie powiatu cieszyńskiego wśród dzieci w ramach zajęć parafialnych, obozów, półkolonii itp.

Jest autorem książeczki dla młodszych dzieci „Mój Przyjaciel Jezus”, która przy pomocy rodziców wprowadza w podstawy życia religijnego. Przez wiele lat opracowywał materiały rekolekcyjne dla nauczających i dla dzieci.

W 1983 r. został wybrany proboszczem pomocniczym w Parafii Cieszyńskiej, a w 1984 r. mianowany, jako następca przechodzącego na emeryturę ks. dra Alfreda Jaguckiego, duszpasterzem Diakonu Żeńskiego „Eben-Ezer” w Dzięgielowie i dyrektorem działającego tam Domu Opieki „Emaus”.

Od 1985 r. rozpoczął starania o rewindykację majątku Diakonu, zagarniętego przez komunistyczne Władze. Zaowocowało to m.in. odzyskaniem zaniedbanego, zniszczonego i przeznaczonego do kapitalnego remontu oraz częściowej rozbiórki byłego Domu Dziecka oraz innych należących do Diakonu obiektów w Dzięgielowie. Proces ten zakończył się w 2002 r. przyznaniem nieruchomości zamiennych za znaczną część gruntów i obiektów niemożliwych do odzyskania.

W stanie wojennym uczestniczył w organizowaniu pomocy żywnościowej z zagranicy, a także w organizowaniu i praktycznym realizowaniu dystrybucji środków żywnościowych i odzieży. Diakon prowadził wtedy przez wiele lat bezpłatną aptekę leków darów, dostępną dla wszystkich potrzebujących bez różnicy na wyznanie.

W 1996 r. podpisał umowę z Wojewodą o prowadzeniu przez Diakonat Domu Opieki „Emaus” jako Domu Pomocy Społecznej i zadania zleconego przez organ państwowy. Rozpoczął wtedy prace nad doprowadzeniem Domu do wymogów pełnej standaryzacji. Sam podjął dodatkowe studia akademickie i uzyskał dyplom organizatora pomocy społecznej. Personel i podopieczni przyjmowani są również bez względu na wyznanie.

W 1997 r. za przychylnym stanowiskiem Władz Kościelnych rozpoczął przebudowę byłego Domu Dziecka na Dom Seniora „Emaus 2” dla 30 osób, który uruchomiono częściowo już w 2001 r. Przebudowę zakończono w 2007 r., a pełny wpis do wojewódzkiego rejestru domów pomocy społecznej uzyskano w 2008 r.

Od początku sprawowania opieki duszpasterskiej w Dzięgielowie wprowadził spotkania dla seniorów organizowane dwa razy w roku. Oprócz celów religijnych chodziło także o konsolidację i pogłębienie integracji ze środowiskiem. Później, gdy myśl ta znalazła naśladownictwo uczestniczył przy organizacji pierwszego i następnych podobnych, ogólniejszych spotkań dla wszystkich seniorów z Dzięgielowa

W 1991 r. reprezentował Parafię cieszyńską w tworzeniu Fundacji Zdrowia Śląska Cieszyńskiego.

W związku z brakiem instytucji przygotowujących kadry opiekuńcze do opieki nad seniorami rozpoczął od 1993 r., zgodnie z przepisami państwowymi, organizowanie przy Diakonie rocznych, bezpłatnych, ponad wyznaniowych Kursów Opieki nad Chorym Geriatrycznym. W ciągu 18 lat Kursy ukończyło około 450 absolwentów, głównie z terenu powiatu cieszyńskiego, którzy zasili kadry w Domach Opieki, w Szpitalach, jako wysokokwalifikowane salowe, w środowisku jako wolontariusze, w rodzinach, jako skuteczni w opiece domownicy, czy sąsiedzi.

Wspierał różne kościelne akcje diakonijne wśród dzieci m.in. „Skarbonka Diakonijna” prowadzona w okresie pasyjnym. Był inicjatorem i propagatorem akcji „Kromka chleba dla bliźniego” prowadzonej w okresie jesiennym.

Za propagowanie dzieła diakonii na ziemi cieszyńskiej, zmienianie świadomości i myślenia na temat pracy diakonijnej i działania integrujące lokalną społeczność otrzymał w 2008 roku statuetkę „Miłosiernego Samarytanina” jako nagrodę główną Diakonii Polskiej.

Jego zaangażowanie w organizację w Dzięgielowie, największych w środkowej Europie akcji ewangelizacyjnych zwanych Tygodniami Ewangelizacyjnymi, których kilkakrotnie był formalnie kierownikiem sprawia, że Dzięgielów był i jest znany zarówno w kraju, jak i szeroko poza jego granicami.

W 1993 r. był inicjatorem zakupu i przystosowania dla potrzeb Tygodni Ewangelizacyjnych obiektu nazwanego „Syloe”. Przyczynił się do powstania w Dzięgielowie w 1997 roku Centrum Misji i Ewangelizacji.

W 2005 r. oprócz zajęć w Parafii cieszyńskiej został mianowany proboszczem administratorem nowo erygowanej Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Dzięgielowie. Do emerytury w 2006 r. zorganizował jej zręby i wybory nowego proboszcza.

W 2005 r. był także członkiem Komitetu Organizacyjnego uroczystości jubileuszu 700-lecia Dzięgielowa, które rozpoczęły się w ewangelickim kościele „Eben-Ezer” i poprzez rzymsko-katolicką kaplicę „Dobrego Pasterza” kontynuowane były pod dużym namiotem na boisku.

Zaraz potem został członkiem założycielem Stowarzyszenia Miłośników Dziegielowa, w którego pracach bierze nadal czynny udział. Choć jest na emeryturze, zainteresowany jest żywotnie rozwojem spraw, którym niegdyś przewodził lub w nich uczestniczył.

Jest osobą skromną i pracowitą. Odznacza się benedyktyńską cierpliwością, poświęceniem i gorliwością. Pomimo sprawowanych funkcji i piastowanych stanowisk zawsze usuwał się w cień, na drugi plan, zgodnie z przewodnią myślą: ludziom na pożytek, a Bogu na chwałę.

Wojciech Olczyk
Przewodniczący